

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бачура Михайла Семеновича про офіційне тлумачення положення частини першої статті 38 Конституції України

м. К и ї в
14 грудня 2006 року
№ 24-у/2006

Справа № 2-12/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича – головуєчий,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іващенко Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича – суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бачура М.С. про офіційне тлумачення положення частини першої статті 38 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Бачуро М.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положення частини першої статті 38 Конституції України, а саме "вільно обирати і бути обраними", у контексті законодавчого врегулювання питань організації і порядку проведення виборів народних депутатів України та депутатів місцевих рад за пропорційною системою.

Необхідність в офіційному тлумаченні положення частини першої статті 38 Конституції України Бачуро М.С. обґрунтовує неоднозначним, на його погляд, застосуванням Верховною Радою України частини першої статті 38 Конституції України, статей 1, 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, що може призвести до порушення його конституційних прав, які "встановлені у частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 38 і частині першій статті 64 Конституції України."

Таку неоднозначність автор клопотання вбачає у прийнятті Верховною Радою України у різний час законів України, в яких по-різному регулювалися питання організації і проведення виборів народних депутатів України, депутатів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільських, селищних та міських рад. Йдеться про зміну законодавчої регламентації організації і порядку проведення виборів до представницьких органів влади в Україні в 1998, 2002, 2006 роках, зокрема про запровадження пропорційної виборчої системи.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 22 листопада 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження, Конституційний Суд України виходить з такого.

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що в ньому не наведено фактів неоднозначного застосування Верховною Радою України положення частини першої статті 38 Конституції України. Саме наявність неоднозначного застосування норми закону відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України або законів України.

Згідно зі статтею 75 Конституції України Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади в Україні, тому, ухвалюючи закони, якими було запроваджено різні виборчі системи для проведення виборів до представницьких органів влади в Україні в 1998, 2002 і 2006 роках, вона здійснювала не правозастосовну, а законотворчу діяльність. Проте таку діяльність не можна розглядати як неоднозначне застосування положення частини першої статті 38 Конституції України.

Отже, конституційне звернення громадянина Бачура М.С. не відповідає вимогам, які передбачені у пункті 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", тому слід відмовити у відкритті конституційного провадження у цій справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бачура Михайла Семеновича про офіційне тлумачення положення частини першої статті 38 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність

конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ